

ne ikke har mulighed for eller lyst til at formidle adoptivbørn til registrerede partnere.

Så er der den anden situation. Et godkendelsesforhold og et forløb som adoptant med alt, hvad det indebærer, skal jo trods alt gennemføres ud fra en forventning om, at man kan modtage et adoptivbarn. Det skal ikke gennemføres ud fra et synspunkt om, at vi skal føre signalpolitik, og at man vil have lov til ditten og datten. Det er et spørgsmål om, at man får lov til at få prøvet, om man er egnet til at være forældre, hvis man kan modtage et adoptivbarn. Men vi ved, at i den virkelige verden kan registrerede partnere ikke modtage adoptivbørn. Og på den baggrund opfatter vi fra regeringens side det her som signalpolitik, som det ikke er muligt at gennemføre, og derfor kan regeringen ikke støtte det her forslag.

Kl. 11:49

Formanden:

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, og det er først fra hr. Kamal Qureshi.

Kl. 11:49

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Man kan sige, at de udtalelser, der kommer her fra regeringen, jo ikke er usædvanlige; det er noget, vi har hørt før, hvilket ministeren også gør opmærksom på.

Problemet her er jo ikke, hvorvidt det er signalpolitik eller ej. Det kan godt være, det er signalpolitik, som ikke nødvendigvis fører nogen resultater med sig, men spørgsmålet er: Hvorfor vil regeringen udelukke homoseksuelle par fra at kunne blive vurderet som egnede adoptivforældre? Hvad er det, der er regeringens begrundelse for at afvise at lade to mennesker, som bor sammen i et registreret partnerskab, blive vurderet?

Det, man reelt set gør, når man ikke ønsker at støtte det her forslag, er sådan set, at man fjerner deres mulighed for at blive vurderet. Det kan så godt være, at den vurdering ikke nødvendigvis fører til, at de får nogen børn som adoptivforældre. Der er jo mange andre par, der står i en lignende situation. Men når regeringen siger nej til det her forslag, er det jo lige præcis signalpolitik fra regeringens side; man går fra regeringens side klart ud og siger, at registrerede par ikke er egnede til at være forældre eller for den sags skyld slet ikke egnede til at blive vurderet som forældre – i modsætning til ægtefæller.

Kl. 11:51

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 11:51

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, det er ikke korrekt, for det er bestemt ikke min og dermed heller ikke regeringens opfattelse, at homoseksuelle ikke kan være lige så gode forældre som heteroseksuelle. Det er der slet ikke nogen tvivl om at de kan.

Men her taler vi altså om et helt anderledes udgangspunkt end det, spørgeren er inde på, for i den virkelige verden er det ikke sket en eneste gang, at registrerede partnere har kunnet adoptere børn, og der står rigtig mange på venteliste for at adoptere børn. Den virkelige verden er også, at erfaringer og undersøgelser viser, at udenlandske børn har brug for trygge, sikre forhold. Her refererer jeg til en svensk undersøgelse; forslagsstilleren refererer til én undersøgelse, jeg kan referere til en svensk undersøgelse, som viser, at det kan skabe konflikter, når børnene er opvokset i en homoseksuel familie, bl.a. i relation til barnets kammerater.

Så vores udgangspunkt er ret elementært: det er barnets tarv, det er barnets muligheder, det er barnets muligheder for at leve et godt liv.

Kl. 11:52

Formanden:

Hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Kamal Qureshi (SF):

Jeg bliver bare nødt til at sige: Undskyld mig, men det er noget vrøvl, ministeren siger i den her sammenhæng. Det er simpelt hen dokumenteret vrøvl i den forstand, at der er en lang række undersøgelser, som igen og igen viser, at homoseksuelle forældre ikke er ringere forældrene, end andre forældre er – eller bedre for den sags skyld. Og de børn, der vokser op i homoseksuelle familier, har ikke dårligere opvækstvilkår end andre familier. Så det er simpelt hen at tale imod bedre vidende, når ministeren anfører en undersøgelse, som ikke er korrekt refereret i den her sammenhæng.

Det næste er, at ministeren siger, at det her er signalpolitik, som ikke vil føre til, at der er par, der får adoptivbørn. Det er da muligt, at ministeren har ret i det. Hvad er så problemet med at stemme for det? For ved, at man ikke stemmer for det, udelukker man jo homoseksuelle par fra at blive vurderet egnede som adoptivforældre, og man kan sige, at hvis nu ministeren og regeringen stemte for det her forslag, så ville man til-lade, at de blev vurderet; det kan godt være, at de ikke fik børn, men de fik i det mindste mulig-